

VIATGES

Passejant per la Costa del Sol

TEXT I FOTOGRAFIES: JOSEPA BLANCH

Carrer de Marbella.

Cap de setmana ajornat des de feia temps. Vam escollir les darreries del mes de febrer per visitar la Costa del Sol. Després d'un llarg hivern de bonança i sequera, el mal temps havia de ser ben rebut, però, per aquelles contrades i amb la maleta preparada amb roba d'estiu, la boira, la pluja i el vent ens van enredar força. Malgrat això i com que som colla, el mal temps és motiu de comentar i gresca.

Arribada a Màlaga, capital de la Costa del Sol. Tot just la ciutat es desperta, els carrers són deserts, les botigues encara amb les portes avall, els llums de la vila ja són apagats, el inici del nou dia es fa palès amb les finestres mig obertes de les cases, els malaguenys es desvetllen, de tant en tant algun vianant es perd a la llunyania.....

És molt d'hora. Agafar un vol econòmic vol dir sortir de matinada i, mig adormits i amb gana, ens n'anem a esmorzar a l'únic bar que trobem obert a la Playa de la Malagueta. Ben arrecerats darrera d'uns tendals de plàstic, davant nostre tenim el mar. El fort vent que bufa provoca mar de fons. Gris i molt esverat, el nostre estimat Mediterrani té unes onades d'alçada considerable. Aquest mateix dia a la tarda, ho vam llegir l'endemà al diari, la forta mala mar es va emportar tota aquesta platja: la sorra, els *xiringuitos*, els parcs infantils per a la mainada, les xarxes per jugar a voleibol, fins i tot l'aigua va pujar fins a la vorera i va malmetre arbres i bancs.

Amb paraigües incontrolables per culpa del fort vent, fem via cap al centre. Ens embadalim en una botiga especialitzada en viatges. Decorada tota amb fusta i d'una calidesa exquisida, és plena a vessar de llibres i guies de qualsevol destinació, per remota que sigui, de precioses boles del món de totes mides i colors, de lleixes atapeïdes de mapes, de catàlegs d'itineraris a llocs llunyans i atractius. Fem volar la imaginació i ens entretenim una bona estona.

De passada, trobem el mercat municipal. Els preus són d'escàndol, comparat amb els nostres habituals: fruites, verdures, peixos, aus, tot baratíssim. Parlem molta estona per buscar la manera de poder-nos avituallar a Màlaga. Obviament, no ho aconseguim. Encara avui, és motiu de conversa quan es parla de preus.

Arribem a la Plaça del Obispo on hi ha el Palacio Episcopal, bonic edifici amb una esplèndida portalada barroca, on els marbres vermellosos de les columnes que la suporten li donen un aire elegant, amb una especial lluminositat i cromatisme. >

rambla 5, 4ª planta 08202 sabadell
tel 93 727 59 20 fax 93 725 64 56
e-mail: advocats@giassessors.com

MONISTROL
CINE FOTO

Fotografia - Cinema

Passeig de la Plaça Major, 4
SABADELL

T O T E N M A R C S

MARC
SABADELL

Torres i Bages, 13 • Tel. 93 726 49 55 - 08201 SABADELL

En aquesta mateixa plaça, s'hi alça la bella Catedral de la Encarnación, anomenada també La Manquita, ja que té una torre campanar inacabada. Com a molts altres llocs, també aquí es va construir aquesta Catedral al segle XV durant el regnat dels Reis Catòlics, al damunt de l'antiga mesquita àrab, mostra omnipresent de l'etern domini del guanyador que no respecta mai la cultura del vençut. I així, la humanitat mai no té al seu abast tots els elements necessaris per poder ser objectiva davant de la història. A l'interior de la gran església, d'estil barroc renaixentista, vitralls magnífics, columnes altíssimes suportant les cúpules, el cadirat del cor, de fusta finament treballada. Tot un conjunt artístic, poc carregat, ben conservat i ben arranjat.

Catedral de Málaga.

Visitem el Museu Picasso. Ens decep, no té gaire obra, i la que hi ha no és gaire rellevant. Em reafirmo en la meua convicció que una de les millors mostres de Picasso del món, la tenim a casa nostra, en el meravellós Museu Picasso de Barcelona.

Voleiem per tota la Costa del Sol. La muntanya rocallosa i agresta, verda de matolls arrapats, gairebé toca el mar, però a diferència d'altres contrades, on la platja queda marcada per aquestes roques formant espadats, aquí la serralada es mor plana i conforma una platja de fina sorra, llarga i esllanguida, sense massa encant.

Aquestes muntanyes gairebé s'han d'endevinar, perquè tot el paisatge és ple de construccions horroroses, autèntics nius, forats com els nínxols d'un cementiri, mal ordenat i sense cap criteri urbanístic. Encara ara, i després de tant bescantar i denunciar aquest mal fer, les grues, de les obres a mig construir, farceixen totalment el panorama.

A Marbella i als voltants, botigues de marca, camps de golf, clíniques d'estètica, apartaments i hotels de luxe, tot en molta quantitat i a vegades fet amb molt poc gust, ja que és tanta la necessitat d'ensenyar la riquesa, que fins i tot el marbre blanc forma, a bastament, part del mobiliari urbà.

Per confirmar que al món hi ha gent amb molts diners, anem a Puerto Banús. És un port monotemàtic de iots de luxe, de molt luxe, tots són espectaculars, però allà ancorats i, com que són tants, perden totalment la seva magnificència. Decidim que no ens n'interessa cap i, com que lluitem contra el vent i la pluja, acabem de badar amb les gavines que volen baixes per enxampar insectes, i ens recollim a l'hotel.

Naturalment, la part antiga de les viles, Mijas, San Pedro de Alcántara, la mateixa Marbella, conserva tot l'aire de la vida pròpia. Cases blanques, carrerons estrets i empedrats amb còdols, finestres enreixades plenes de flors, patis interiors.... Gent del país, amable i hospitalària, que viu del turisme però manté les seves tradicions.

Libreria especialitzada en viatges.

Arreu sentim parlar anglès, alemany, suec i altres llengües alienes, població forana que ha fet d'aquesta costa un lloc d'estada, sobretot els mesos d'hivern.

Coherent amb els preus del mercat, el menjar de restaurant té un preu força assequible. Repetim àpat a la platja de la Carihuela, a Torremolinos. El peix, ben cuinat, és de molta qualitat. El *pescaito frito*, molt ben fet, sense gens de regust d'oli, és excel·lent. Els *espetos*, sardines brutes enfilades i cuites a la brasa, són deliciosos.

És dia de tornada. Fins i tot el sol ens ve a veure. Fa calor, el mal temps ja és un record. Passegem ran de mar, per la sorra, mànigues curtes, ulleres de sol.... Rialles i xerínola. en fi, un bon acabament per retornar cap a casa ben contents, amb el nostre propi *slogan*: La Costa del Sol, 362 dies de sol i 3 dies de pluja, els que hem agafat nosaltres.